

A madártej

Milyen is a madár teje?
Levegőben van a helye.
Nincsen haja, nincsen feje,
nincsen faja, nincsen raja,
csupa fehér, nem fekete,
sárga alja, hab belseje,
rebbenékeny a teteje.

Hogy milyen a madár teje?
Pille könnyű, mint a kefe.
Hogy a foga nem harap-e?
Nem harapós az ő feje,
heve olyan, mint hidege,
hője-hója, mint hűvöse,
se csontja, se erezete.

Madártej nincsen eleve.
Tojja őt a kis cinege,
de főleg a nő cinege.
És hogy mit tesz végül bele?
Kecske, tehén szeretete
nélkül csak a barátfüle
készül, nem a madár teje.

Hogy hol van a madár teje?
Ott, hol a madár cicije.

BÁTHORI CSABA

Égzengő

Hegyvidéken, délibábon,
nyargal hetykén héthatáron,
vihart terel két tenyérrel,
hogy ne süssön olyan hévvel
fent a nap, az óriási,
fátyol-árnyék, felhő-tálnyi.
S furulyázik összes ujja,
a felhőket összefújja,
hangja, mint a bőszült orkán
vörös éggel lángol torkán,
sőt, ha társa szembe halad,
szikrát bont a mennyboltozat.
S majd, ha mérgét kidörögte,
száz kis lepke lengi körbe,
szárnyuk végén apró festék,
szivárványos, nyári esték.

VARGA EMESE SAROLTA

